

ชื่องานวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 2 วิชา กฎหมายพาณิชย์ สาขาวิชาการบัญชี
ประจำภาคเรียนที่ 2/2563 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อผู้วิจัย

นางกรรณิกา ธรรมมาลี

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาให้มีวินัยและความ
รับผิดชอบต่อนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 2 วิชา กฎหมายพาณิชย์ สาขาวิชาการ
บัญชี การเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนักเรียนและการเรียนดีขึ้น ปีการศึกษา 2/2563 วิทยาลัย
การอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูล
ด้านการเรียนของวิชากฎหมายพาณิชย์ และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้
คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง
คุณครูที่เข้าสอน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการ
เรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความ
ตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรง
กำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

เรื่อง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล เรื่องการสร้างฐานข้อมูล โดยใช้สื่อประสมของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ผู้วิจัย	นางสาวปวีตรา มั่งพรมมา
สถานศึกษา	วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล เรื่องการสร้างฐานข้อมูล โดยใช้สื่อประสมของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล เรื่องการสร้างฐานข้อมูล ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูลด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การสร้างบทเรียนสื่อประสมนั้นยังสามารถพัฒนาต่อไป โดยมีแบบฝึกหัดทบทวนหลังเรียน ใช้ฝึกและทดสอบและทราบผลในทันที หรือพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือ CAI ฝึกเอง จะทำให้ผู้สอนประหยัดเวลาในการสอน นักเรียนสามารถเรียน และทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ชื่องานวิจัย	การวัดเจตคติที่มีต่อวิชางานผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม ของนักเรียน สาขาโลหะการชั้น ปวช. 3
ชื่อผู้วิจัย	นายอภิวัฒน์ สีดาขมภู
แผนกวิชา	โลหะการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการวัดเจตคติที่มีต่อวิชางานผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม ของนักเรียนช่าง
สาขาเทคนิคโลหะการ ชั้น ปวช. 3 เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม และเพื่อ
รวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม โดยแบบสอบถาม
ที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักศึกษา ที่มีต่อวิชาผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม
จำนวน 15 ข้อ ที่มีข้อคำถามประเภททางบวก 8 ข้อและข้อคำถามประเภททางลบ 7 ข้อรวม 15 ข้อ
โดยมีนักศึกษาจำนวน 8 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นศึกษาและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้
จากแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียน

จากการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม
ของนักเรียนช่างโลหะการ ชั้น ปวช. 3 ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ว่านักเรียนมีเจตคติปานกลาง
ต่อวิชางานผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมในระดับคะแนนเฉลี่ย 2.99 ซึ่งเป็น ระดับคะแนนปานกลาง ของ
ระดับเจตคติปานกลาง ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละ ข้อคำถามทั้งประเภททางบวกและ
ทางลบพบว่า อาจมีผลมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิด ความสับสนกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถาม
ประเภททางลบ

ชื่อเรื่อง : การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติการส่งงาน วิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพฯ
ชื่อผู้รายงาน : นางศรisha สาระวัล
ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบของการวิจัยทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคุมไปกับการปฏิบัติงานของครูโดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัย และบริโภคนงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ด้วยลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีนักศึกษาและนักวิจัย หลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลายโดยเน้นการวิจัยทางการศึกษาและปฏิบัติการในห้องเรียนดังนี้

สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนได้ชัดเจนและจำแนกให้เห็น องค์ประกอบต่าง ๆ ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำให้ครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน และนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำ อย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเอง ให้ทั้งตนเองและกลุ่ม เพื่อนร่วมงานในสถานศึกษาได้มีโอกาสนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

จากการวิจัยพบว่า จากการใช้ชุดแบบฝึก มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 6.77 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 4.52 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 10.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.22 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน มีค่า t-test เท่ากับ - 13.91 และค่า Sig. เท่ากับ .000 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้ชุดแบบฝึกทำให้ทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบดีขึ้น และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกที่เกี่ยวกับ ส่วนประสมทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิจัย : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับชั้น
ปวช. 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพ
วารินชำราบ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวพนัสนิศา บุญสนอง

แผนกวิชา : คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ภาคเรียนที่ : 2

ปีการศึกษา : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ของ
นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่เรียนในภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังจากใช้วิธีการสอน โดยใช้
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เนื่องจากมีกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง มีแบบฝึกหัด
ให้นักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาเอง ซึ่งสรุปได้ว่า ความสำเร็จของบุคคล ที่ได้ศึกษา การเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้น ปวช.1 ที่สอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ผลการวิจัย
พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ระดับชั้น ปวช. 1 สูงขึ้น
คู่ได้จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พร้อมด้วยนักเรียนมีความสนใจในการเรียนดีขึ้น

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา งานเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้

รายวิชาออกแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รหัส 3102 - 2005

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า

5 ระดับ การใช้แบบสอบถามโดยวิธีเก็บแบบเจาะจง โดยมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ระดับชั้น

กลุ่มที่ 2 ปีที่ศึกษา กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 สาขางานเครื่องมือกล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขางานเครื่องมือกล ชั้นปีที่ 2 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้

รายวิชาออกแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รหัส 3102 - 2005 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เป็น

ผู้เรียนระดับ ปวส.2 จำนวน 18 คน มีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาออกแบบและผลิต

ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รหัส 3102 - 2005 โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 และ

ค่าเฉลี่ยน้อยอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก

นายศศิพงษ์ เงินบำรุง

ผู้จัดทำ

ชื่อเรื่อง : การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนใหม่วินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนนักศึกษา

ชื่อผู้รายงาน : นายเอกชัย จันทร์จ่าย

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขั้นของนักศึกษาสาขาวิชาช่างกลโรงงาน สาขาเครื่องมือกล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา การใช้แรงจูงใจ เสริมแรงโดยใช้คำชมเชยแก่ศึกษา รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่อเรื่อง : ความพึงพอใจในชั้นเรียนรายวิชาผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล

ชื่อผู้รายงาน : นายอภิสิทธิ์ ชัยศักดิ์

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

เป็นการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกระบวนการต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาผลิตชิ้นส่วนด้วยเครื่องมือกล 1 รหัส 20102 - 2008 การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ การใช้แบบสอบถามโดยวิธีการเก็บแบบเจาะจง โดยมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ระดับชั้น กลุ่มที่ 2 ปีที่ศึกษา กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 สาขางานเครื่องกล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานช่างกลโรงงาน ชั้นปีที่ 1 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการผลิตชิ้นส่วนด้วยเครื่องมือกล 1 รหัส 20102 - 2008 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เป็นผู้เรียน ระดับ ปวช.1 จำนวน 32 คน มีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการผลิตชิ้นส่วนด้วยเครื่องมือกล 1 รหัส 20102 - 2008 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย

หัวข้องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างยนต์ของนักศึกษา ระดับ ปวช. 1 แผนก วิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ
ผู้วิจัย	นายเทพรัตน์ แมนสถิตย์
ตำแหน่ง	ครูอัตราจ้าง
สังกัด	วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาการใช้เครื่องมือช่างยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้เครื่องมือช่างยนต์ที่ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อดังนั้นความสนใจการใช้เครื่องมือช่างยนต์ โดยสรุปจากการสังเกตและทดสอบการใช้เครื่องมือช่างยนต์ เพื่อสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นและมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนครูผู้สอนต้องสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนอยู่เสมอตลอดจนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีความสนใจมากขึ้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยระบบใบงานเป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนมีส่วนสำคัญในการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ชื่อเรื่อง

การฝึกทักษะการเลื่อมมือของนักเรียน ปวช.1/2 ช่างยนต์

ผู้วิจัย

นายรักเกียรติ เรืองอ่อน

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหากล้ามเนื้ออ่อนแรงของนักเรียน ภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยผู้วิจัยนำนักเรียน ในเนื้อหาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
ได้บอกถึงทฤษฎีการเลื่อม การสัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา การเลื่อมที่ถูกต้อง ส่วนประกอบ
ของเลื่อม การบำรุงรักษา เลื่อมมือวิธีการดำเนินการ การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักศึกษา รวมทั้ง
ดูแลด้านการเรียนใหม่ความรับผิดชอบ สนใจ ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียน และมีความเอาใจ
ใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่องานวิจัย การศึกษาพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัย และ ความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเครื่องกล สาขางานยานยนต์

ชื่อผู้วิจัย นายอรรชพล ภูดวงคาช

แผนกวิชา ช่างยนต์

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและ
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้น ปวช.2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยการอาชีพวา
รินชำราบ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และ
การตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการ
เรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมี
ความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจ
เรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความ
รับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จัก
ช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

หัวข้องานวิจัย

การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างยนต์ของนักศึกษา ระดับ ปวช. 3
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยใช้กิจกรรมจับคู่
ฝึกปฏิบัติ

ผู้วิจัย

นายพายุ ทองเต็ม

ตำแหน่ง

ครูพิเศษสอน

สังกัด

วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ อาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ.

2562

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาการใช้เครื่องมือช่างยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาช่าง
ยนต์สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้เครื่องมือช่างยนต์ที่ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นโดยรวมอยู่
ในระดับดีมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมากทุกข้อดังนี้ ความสนใจการใช้เครื่องมือช่างยนต์โดย
สรุปจากการสังเกตและทดสอบการใช้เครื่องมือช่างยนต์ เพื่อสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้น
และมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนครูผู้สอนต้องสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนอยู่เสมอตลอดจนการใช้รูปแบบการ
จัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีความสนใจมากขึ้นการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยระบบใบงานเป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนมีส่วนสำคัญในการปรับพฤติกรรมของ
ผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้สื่อหม้อแปลงไฟฟ้า วิชาหม้อแปลงไฟฟ้า ของนักเรียน
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ชื่อผู้รายงาน : นายदनัย วิลากุล

ปีพ.ศ. : 2563

บทคัดย่อ

การรายงานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า สำหรับนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 16 คน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า สำหรับนักเรียน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังให้สูงขึ้น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชา หม้อแปลงไฟฟ้า กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 16 คน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) เอกสารประกอบการเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3)แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน(ใบงาน) 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า สถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test แบบ dependent)

ผลการศึกษาพบว่า

1.เอกสารประกอบการเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้าพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.87 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.87 มีประสิทธิภาพ80.87/87.87ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2.คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักศึกษา ชั้น ปวช. 2 มีค่าเฉลี่ย 8.5(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.61) ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 14.06 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.35) ผลรวมของการแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า ΣD 92 และ ΣD^2 554 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบว่าค่า t 16.16 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t 0.01 = 2.78$ จึงอาจกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเชื่อมั่นได้ที่ 99 % ผลการวิเคราะห์อนุมานได้ว่าสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูได้ตามแผนการสอนคือการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นจริงเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้สื่อนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์ วิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ชื่อผู้รายงาน : นายธีระ ศรีมาบุตร

ปีพ.ศ. : 2563

บทคัดย่อ

การรายงานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 18 คน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังให้สูงขึ้น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 18 คน ใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) เอกสารประกอบการเรียนวิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3)แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน(ใบงาน) 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนวิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น สถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test แบบ dependent)

ผลการศึกษาพบว่า

1.เอกสารประกอบการเรียนวิชางานนิวมแตติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.77 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.125 มีประสิทธิภาพ 85.77/87.125ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2.คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักศึกษา ชั้น ปวช. 3 มีค่าเฉลี่ย 8.44(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.58) ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.94 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.30) ผลรวมของการแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า ΣD 102 และ ΣD^2 594 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบว่าค่า t -13.81 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t 0.01 = -13.81$ จึงอาจกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเชื่อมั่นได้ที่ 99 % ผลการวิเคราะห์อนุมานได้ว่าสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูได้ตามแผนการสอนคือการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นจริงเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ชื่อเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงาน วิชาพลังงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัย นางสาวมานิตา บุตรบุราณ ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน แผนกวิชาการตลาด

ลักษณะประชากรที่ศึกษา วิชาพลังงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักศึกษา แผนกวิชาการตลาด

จำนวน 26 คน

ระยะเวลา เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึง เดือน มีนาคม พ.ศ. 2564

ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษารายวิชา การพลังงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิชาพลังงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลังงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน(pre-test)และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ 2 คำตอบ คือ ถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุยกันเองและเล่น facebook ผ่านมือถือและ I-pad โดยไม่ยอมจดบันทึกเนื้อหาที่ผู้สอนบรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง(5-6 คะแนน) ร้อยละ 50 และ 15.38 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อน การเรียนของนักเรียน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 23.07 และ 30.76 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้กระบวนการกลุ่ม •

ผู้วิจัย ศันสนีย์ ลาพรมมา

หน่วยงาน/สถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ปีที่ทำวิจัย พ.ศ. 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขา ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนจำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 25 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนจำนวน 2 ห้องเรียน คือ สาขาวิชาการบัญชี รวมทั้งสิ้น 5 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบจำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยเลขคณิต \bar{X} สรุปผลการวิจัย พบว่า

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 5.36$) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 7.92$) แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.56$)

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาคาเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1
แผนกวิชาการตลาด ในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น ประจำภาคเรียนที่ 2/2563

ผู้วิจัย นางสาววิบูลย์ สุกุลพล ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเรียนใหม่ความวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิชา การบัญชีเบื้องต้น ให้เป็น ผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ปีการศึกษา 2/2563 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อดีด้านการเข้าเรียนของวิชา บัญชีเบื้องต้น และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้ คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนใหม่ความรับผิดชอบ สนใจความตรงต่อเวลา และติดตามจากผู้ปกครองคุณครูที่เข้า สอน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเข้าเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ตรงต่อเวลามากขึ้น หลังจาก ปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

ชื่อเรื่อง

: การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ในรายวิชาเครื่องรับวิทยุ (20105 – 2009)

สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1

แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ชื่อผู้วิจัย

: ว่าที่ร้อยตรีณรงค์ กัญญาสาย

ประเภทผลงานวิชาการ: การวิจัย

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้(1) เพื่อเพิ่มทักษะการต่อวงจรอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะการปฏิบัติและ (3) เพื่อประเมินผลการใช้วิธีการเรียนรู้ โดยมีการดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการทดลองใช้ครั้งที่ 1 ได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) และแบบสอบถามเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่า t - test แบบ dependent ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยนักเรียนนักศึกษา มีความสามารถต่อวงจร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้
2. ผลการประเมินความพึงพอใจนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวส ๑.
การตลาด โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวนิสาชล สืบสิมมา

ปีการศึกษา : ๒๕๖๓

รายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการส่งงานของนักเรียนในรายวิชาการขายปลีกและการขายส่ง ของนักเรียนระดับชั้น ปวส ๑ การตลาด วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำแบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการส่งงานในรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพ ตามที่ครูกำหนดเวลาที่ครูสั่ง ให้เป็นลักษณะนิสัยที่ดีติดตัวนักเรียนไป และจะได้เป็นพื้นฐานในความรับผิดชอบในทุกๆด้านของนักเรียนที่ต้องนำไปใช้จริงๆในชีวิตประจำวัน

จากผลการวิจัย

๑. นักเรียนระดับชั้น ปวส.๑ การตลาด จำนวน ๓ คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนในรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพ มีกำลังใจและทำคะแนนได้ดีขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานได้เป็นอย่างดี

ชื่อเรื่อง : การศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
ชื่อผู้รายงาน : นายธฤบดี อ้อมน้อม
ปี พ.ศ. : 2563

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ของนักเรียนนักศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์ ชั้น ปวส.2 กลุ่ม 1,2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 26 คน พบว่านักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา มีค่าร้อยละมากที่สุด ทำประจำ คิดเป็น 86.11% นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 13.89 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำไม่มี

นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 83.33 % ทำประจำ คิดเป็น 5.56 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 11.11 %

ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.33 % ประจำ คิดเป็น 2.78 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 38.89 %

นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 75 %นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 25 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำไม่มี

นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.33 % ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 36.11 % ทำประจำ คิดเป็น 5.56 %

นักเรียนแอบคุยโทรศัพท์ ขณะที่ครูสอน ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 52.78% ทำประจำไม่มี ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 47.22 %

นักเรียนชอบหยอกล้อกันในห้องเรียน ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.33% ทำประจำ คิดเป็น 2.78% ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 38.89 %

นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 61.11 % ทำประจำ คิดเป็น 30.56% ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 8.33 %

นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ครูมอบหมาย ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 72.22 % ทำบางครั้ง คิดเป็น 25 % ทำประจำ คิดเป็น 2.78%

นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.33 % ทำบางครั้ง คิดเป็น 41.67 % ทำประจำไม่มี

ชื่องานวิจัย ผลของการใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา
ผู้วิจัย นายวิวัฒน์ แก้วคำ

บทคัดย่อ

ผลของการใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของคู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 แผนกวิชาช่างยนต์ จำนวน 43 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) สถิติที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ค่า E_1/E_2 และค่าสถิติ ที

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของคู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา รหัสวิชา (วอลเลย์บอล)

1.1 ระดับคุณภาพของนวัตกรรม

1.1.1 แผนการสอน

ด้านรูปแบบและการจัดรูปเล่ม	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.08	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.709
ด้านเนื้อหาสาระ	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	3.96	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.944
ด้านประสิทธิภาพ	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.01	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.872

1.1.2 เอกสารประกอบการเรียนการสอน

ด้านรูปแบบ	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.01	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.808
ด้านเนื้อหาสาระ	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.13	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.746
ด้านคุณค่า	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.07	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.808

1.1.3 คู่มือวัดผลและประเมินผล

ด้านรูปแบบ	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.03	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.833
ด้านเนื้อหาสาระ	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.20	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.717
ด้านคุณค่า	ในภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	4.10	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.709

1.2 ประสิทธิภาพของคู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา รหัสวิชา พ 21101 (วอลเลย์บอล) พบว่า คะแนนของนักเรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน เพื่อฝึกทักษะการเล่นวอลเลย์บอล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และ

คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนด้วยนวัตกรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ดังนั้นประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 82.00 (E_1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 86.0 (E_2) ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา รหัสวิชา พ 21101 (วอลเลย์บอล) ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 67.86 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 88.98 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคู่มือการเล่นวอลเลย์บอล รายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ค่าเฉลี่ย 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.830

การใช้สื่อการเรียนการสอน ในภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ค่าเฉลี่ย 4.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.809

การวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ค่าเฉลี่ย 4.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.853

ชื่อเรื่อง : การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ชื่อผู้รายงาน : นางสาวอริตญาภรณ์ ดาโรจน์

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนที่ดีขึ้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมสร้างโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรง กำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่องานวิจัย

การวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.1) แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวลักษณารีย์ เงินบำรุง

แผนกวิชา

สามัญสัมพันธ์

สถานศึกษา

วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2563 กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 50 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดเจตคติจำนวน 15 ข้อ ที่
คะแนนเต็มมีค่าเท่ากับ 1 ฉบับ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย
ผลการศึกษาปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 3.56 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียน
มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ชื่อเรื่อง การหาประสิทธิภาพการเรียนการสอน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303
สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยการอาชีพ
วารินชำราบ

ผู้ศึกษา นางสาวกาญจนา คีลให้อยู่สุข

กรม/ส่วนราชการ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่พิมพ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาคำชี้แนะประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนและหลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัส วิชา 20000-1303 โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่มีต่อการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต รหัสวิชา 20000-1301 ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพ ธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.22 - 0.78 ค่า อำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.34 - 0.79 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 และแบบวัดความ พึงพอใจ จำนวน 14 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Dependent Samples)

ผลการศึกษาพบว่า 1. เอกสารประกอบการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและ บริการ รหัสวิชา 20000-1303 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 98.09/94.51 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลเอกสารประกอบการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 มีค่าเท่ากับ 0.8894 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 มีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็น ร้อยละ 88.94

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง : การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมาเรียนสาย ขาดเรียน หนีเรียน

ชื่อผู้รายงาน : นายศิวัชลักษณ์ คำพ

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมาเรียนสาย ขาดเรียน หนีเรียน ในรายวิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ รหัสวิชา 20104-2104 เพื่อให้นักเรียนได้ปรับพฤติกรรมและมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตน ในการมาเรียนให้ตรงต่อเวลา เชื่อฟังในคำสั่งสอนของครูผู้สอน ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามที่กำหนด เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของรายวิชาและกฎระเบียบของโรงฝึกงานที่ปฏิบัติงาน

ในการวิจัยนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาไฟฟ้า สาขางานไฟฟ้าติดตั้ง ที่มาเรียนในรายวิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ รหัสวิชา 20104-2104 จำนวน 13 คน

งานวิจัยเรื่อง ผลการสอนซ่อมเสริมโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เรื่อง งานและพลังงานของนักเรียน
ชั้น ปวช.1/1,2 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ผู้วิจัย นางสาวกฤติยาวัตติ ระเบียบโพธิ์

วิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนซ่อมเสริมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เรื่อง งานและพลังงานของนักเรียน ชั้น ปวช.1/1,2 แผนก
วิชาช่างกลโรงงาน โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ชั้น ปวช.1/1,2 ภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 32 คน กลุ่มตัวอย่างได้รับการเรียน
การสอนซ่อมเสริมแบบร่วมมือ จำนวน 4 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่
แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เรื่องงานและพลังงาน
จำนวน 4 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพช่าง
อุตสาหกรรม เรื่อง งานและพลังงาน จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ (t-test)

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ
วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชัน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ผู้วิจัย

นางธันยพร บุญเย็น

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชัน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชัน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (3) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักศึกษา หลังจากเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชัน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.43-0.73 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21-0.71 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00 แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชัน โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 22 ข้อ แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้แต่ละฉบับตั้งแต่ 0.68-0.75 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ E_1/E_2 การทดสอบค่าที แบบกลุ่มสัมพันธ์ (t-test dependent sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหา

อนุพันธ์ของฟังก์ชัน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.34/76.98 ซึ่ง
อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ

วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน เรื่องการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชัน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน และหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ใน

การเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัสพื้นฐาน แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยสรุป การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ วิชาแคลคูลัส

พื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการสอน ทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลคะแนนการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.3 แผนกไฟฟ้ากำลัง

ผู้วิจัย นางสาวลลิตา โกลี

ปีการศึกษา 3/2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลคะแนนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3แผนกไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนักเรียน ระดับชั้น ปวช.3แผนกไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และแบบฝึกหัดเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละบทของนักเรียน ปวช.3แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใน เทอม 2/2562 มีลักษณะ ดังนี้ แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และ แบบฝึกหัด

- แบบทดสอบก่อนเรียน ปรนัย 10 ข้อ
- แบบทดสอบหลังเรียน ปรนัย 10 ข้อ
- แบบฝึกหัด ที่ 1 - 7 แบบฝึกหัดละ 10 ข้อ
- แบบทดสอบนี้สร้างจากหนังสือ เอกสารประกอบการเรียน สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดจน

เอกสารจริงๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และแบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้นำคำตอบที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์และคำนวณค่าทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ยและแบบทดสอบค่า t (t -test) ผลการวิจัย พบว่า

1.1 แบบทดสอบก่อนเรียน ผลการวิจัย พบว่า ผลจากการที่นักเรียนระดับชั้น ปวช.3แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ทำแบบทดสอบก่อนเรียนนั้นปรากฏว่าคะแนนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง ตรงตามแนววัตถุประสงค์ ของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

1.2 แบบทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัย พบว่า ผลจากการที่ปวช.3แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ทำแบบทดสอบหลังเรียนนั้นปรากฏว่าคะแนนผ่านเกณฑ์อยู่ในเกณฑ์ดี ตรงตามแนววัตถุประสงค์ ของการจัดการเรียนรู้

1.3 พบว่า เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 1-7 นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดผ่านตามเกณฑ์ตรงตามแนววัตถุประสงค์ ของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาลับคมเครื่องมือตัด รหัส 20102 - 2105 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาลับคมเครื่องมือตัด รหัส 20102 - 2105

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การใช้แบบสอบถามโดยวิธีเก็บแบบเจาะจง โดยมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ระดับชั้น กลุ่มที่ 2 ปีที่ศึกษา กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 สาขางานเครื่องมือกล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ชั้นปีที่ 1 ประจำภาคเรียนเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาลับคมเครื่องมือตัด รหัส 20102 - 2105 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เป็นผู้เรียนระดับ ปวช.1 จำนวน 20 คน มีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาลับคมเครื่องมือตัด รหัส 20102 - 2105 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83

นายธวัชชัย สุขเกษม
ผู้จัดทำ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้สื่อการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร วิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ชื่อผู้รายงาน : นายจรัส ชนะสิงห์

ปีพ.ศ. : 2563

บทคัดย่อ

การรายงานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร สำหรับนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 18 คน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร สำหรับนักเรียน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังให้สูงขึ้น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชา การติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ชั้น ปวช. แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 18 คน ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) เอกสารประกอบการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3)แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน(ใบงาน) 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร สถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test แบบ dependent)

ผลการศึกษาพบว่า

1.เอกสารประกอบการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคารพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.87 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.87 มีประสิทธิภาพ80.87/87.87ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2.คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักศึกษา ชั้น ปวช. 3 มีค่าเฉลี่ย 8.5(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.54) ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.9 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.16) ผลรวมของการแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า ΣD 106 และ ΣD^2 638 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบว่าค่า t -11.95 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t 0.01 = -11.51$ จึงอาจกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเชื่อมั่นได้ที่ 99 % ผลการวิเคราะห์อนุมานได้ว่าสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูได้ตามแผนการสอนคือการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นจริงเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ชื่อผลงานวิจัย การพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้การใบงานการทดลอง
ไมโครคอนโทรลเลอร์ของนักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัย
การอาชีพวารินชำราบ ปี การศึกษา 2563

ชื่อผู้วิจัย นายสันติ ภาคะ

ตำแหน่งผู้วิจัย ครู แผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

วุฒิการศึกษาผู้วิจัย ปริญญาโท ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (คอม.) สาขาอิเล็กทรอนิกส์

ปีที่ทำการวิจัยสำเร็จ 2563

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้น เรียน

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้การใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ของ
นักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปี
การศึกษา 2563 เป็น การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อการพัฒนาทักษะ
ไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้การใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ของนักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์
ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปี การศึกษา 2563

เพื่อศึกษาความพึงพอใจการพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้การใบงานการทดลอง
ไมโครคอนโทรลเลอร์ของนักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัย
การอาชีพวารินชำราบ ปี การศึกษา 2563

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบประเมินความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการ
เรียนแบบประเมินตนเองหลังปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x})
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า

ผลการพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้ใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ ของ
นักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปี

การศึกษา 2563 โดยรวมอยู่ในระดับคะแนนดีมากเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักศึกษาสามารถป้อนโปรแกรมลงบอร์ด arduino หรือ คอมพิวเตอร์ ได้อยู่ในระดับคะแนนดีมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสามารถเขียน โปรแกรมตามเงื่อนไขได้ นักศึกษาสามารถเขียน ภาษา C ได้ และนักศึกษาใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับคะแนนดีมากเช่นกัน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจการพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้ใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ ของนักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปี การศึกษา 2563 โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า เอกสารประกอบการเรียนทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในด้านทักษะในการใช้โปรแกรมการควบคุมไฟฟ้า อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือเอกสารประกอบการเรียนเน้นการเรียนเชิงปฏิบัติเอกสารประกอบการเรียนทำให้นักศึกษาอยู่ในบรรยากาศการเรียนที่มีความสุข เอกสารประกอบการเรียนมีความชัดเจน และง่ายต่อการเข้าใจของนักศึกษา เอกสารประกอบการเรียนมีความน่าสนใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดเช่นกัน

3. ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้ใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ ของนักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปี การศึกษา 2563 โดยรวมอยู่ในระดับคะแนนดีมาก เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักศึกษาสามารถป้อนโปรแกรมลงบอร์ด arduino หรือ คอมพิวเตอร์ ได้อยู่ในระดับ คะแนนดีมากที่สุดรองลงมาคือนักศึกษาสามารถเขียน โปรแกรมตามเงื่อนไขได้ นักศึกษาสามารถเขียน ภาษา C ได้ และนักศึกษาใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้อง อยู่ในระดับคะแนนดีมากเช่นกันสอดคล้องกับข้อสมมุติฐานที่กำหนดไว้ว่า “การพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้ใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ ของนักศึกษาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปี การศึกษา 2563 อยู่ในระดับดี” ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการพัฒนาทักษะไมโครคอนโทรลเลอร์โดยใช้ใบงานการทดลองไมโครคอนโทรลเลอร์ เน้นให้ผู้เรียนได้กระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติการจริงคือผู้เรียนได้ฝึกในสภาพสิ่งแวดล้อมจริง ได้ฝึกคิดและลงมือทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง ทั้งนี้การสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามวัฒนธรรมและความคาดหวังของสังคมนั้น การจัดประสบการณ์จะให้ความสำคัญ กับบทบาทการเรียนรู้อย่างจริงจัง การศึกษาแนวคิดที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้การใช้แนวคิดที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริง

ชื่อเรื่อง : การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน เรื่องการมาเรียนสายของนักศึกษาระดับ ปวช.1

แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้รายงาน : นายสุรียา พิจารณ

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมาเรียนสาย ขาดเรียน ทนเรียน ในรายวิชาเครื่องเสียง รหัสวิชา 20105-2008 เพื่อให้นักเรียนได้ปรับพฤติกรรมและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ในการมาเรียนให้ตรงต่อเวลา เชื่อมโยงในคำสั่งสอนของครูผู้สอน ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามที่กำหนด เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของรายวิชาและกฎระเบียบของโรงฝึกงานที่ปฏิบัติงาน

ในการวิจัยนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกอิเล็กทรอนิกส์ ที่มาเรียนในรายวิชาเครื่องเสียง รหัสวิชา 20105-2108 จำนวน 25 คน

ชื่องานวิจัย รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ชื่อผู้วิจัย นางสาวไกรศร แสนทวิสุข
แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์
รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

๒) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๖ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน ๑๕ แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

๑. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๔๓/๘๖.๔๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ ๘๐/๘๐

๒. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๖.๔๗

ชื่องานวิจัย การใช้แบบฝึกทักษะและการเสริมแรง รายวิชากลศาสตร์เครื่องมือกล รหัส 2102-2006 ของนักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกวิชาช่างโลหะการ ภาคเรียนที่ 2/2563

ชื่อผู้วิจัย นางภัทรวดี เรณู

บทคัดย่อ

งานศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปวช.3 แผนกวิชาช่างโลหะการ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะและการเสริมแรง รายวิชากลศาสตร์เครื่องมือกล รหัส 2102-2006 ของนักเรียนจำนวน 10 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการใช้แบบฝึกทักษะและการเสริมแรง ตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1-10 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุมาหาค่าร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุป เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะและการเสริมแรง

ผลการศึกษา พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะรายวิชากลศาสตร์เครื่องมือกล และการเสริมแรง ทำให้นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ค่อนข้างสูง ดังเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 3 ฉบับ ของนักเรียน 3 คน ที่ได้เฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 95.17

ชื่อเรื่อง : สื่อการสอนวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

ชื่อผู้รายงาน : นายบุญเกียรติ ใจสว่าง

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2/2563

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการใช้สื่อการสอน วิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ของการเรียนการสอนแผนกวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ปัญหาความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เพื่อให้ทราบข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

ผลการสำรวจ จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 39 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง วัตถุประสงค์การใช้ สื่อการเรียนการสอนวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นช่องทางสื่อสารกับนักเรียน นักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในการเรียน วิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และช่องทางการค้นคว้าหาความรู้ของนักเรียนนักศึกษา

หัวข้อวิจัย การแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะที่มีพฤติกรรม
ขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาวัสดุงานช่างอุตสาหกรรม
โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2563

ผู้ดำเนินการวิจัย นายณัฐกฤต แสงสว่าง
หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะที่มี
พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาวัสดุงานช่างอุตสาหกรรมโดยใช้
กระบวนการกลุ่มภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์เพื่อการแก้ปัญหาให้นักศึกษาที่มี
พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาวัสดุงานช่างอุตสาหกรรมโดยใช้
กระบวนการกลุ่ม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวัสดุงานช่าง
อุตสาหกรรม ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ
ถรร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100
หลักสูตรวิชาช่างเชื่อมโลหะ ชั้น ปวช. 1
2. การศึกษาพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้
กระบวนการกลุ่ม
 - 2.1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมใน
ชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) อยู่
ระดับบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.34 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
พฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณแต่งกายด้วยชุดใหม่ ซึ่งคุณ
ว่าหล่อ คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งกายหล่อ มีค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไร
คุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าเขารู้ผิดเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 4.04

2.2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมใน
ชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) อยู่
ระดับบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.34 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
พฤติกรรมด้านการกระทำ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณแต่งกายด้วยชุดใหม่ ซึ่งคุณ
ว่าหล่อ คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งกายหล่อ มีค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไร
คุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าเขารู้ผิดเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 4.04

มีค่าเฉลี่ย 3.28 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ คุณสามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ช่วยเชิน มีค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมาคือ การได้ทำงานกับเพื่อน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำ กับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.02

2.3 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) มีค่าเฉลี่ย 3.28 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาคือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 3.68